

As je terogge kieken willen, den mout dat nou wezen. t Is der ja de tied van t joar veur. Wät zeg ik: de tied van de moand! Hein Leemhuis zat ook in dizze decemberweeke weer in zien Hörntje en doar kwam e oetzetten mit t eerste verhoal over wat e zok heugen kin van t olle dörpskefee. t Eerste, want as de draank de tonge smui moakt haar, kwam der nog hail wat meer lös.

Dat kon je zain ook. Simon Carmiggelt zee t al: „de Schiedamse weduwe merkt altijd haar trouwste minnaars”. Ze mout Meloantje den wel oareg te pakken had hebben. t Ol mens haar hom zo beknovveld, dat e der n neuze as n riepe ittjebije van over hollen haar. Wat n gok veur de kop! Ze zeden wel ais: as je der n gat in prikken zollen, mos de jenever der met n stroal oetlopen. Zó slim was de gunst van dij wedevraauw aankomen.

t Was veur Meloantje gain kunst mit heur de laifde te bedrieven. Mos e n bred mit volle borrelgloazen rondbrengen, din beet e onderwegens in de gaange wel ais van elk glas de kop der òf. Ook kwam t voak genog veur, dat as aine tegen hom zee „Ie hebben mie n glas cognac veurzet en ik haar port besteld”, dat hai zee: „Da’s nait zo slim”. Zunder n spier van zien gezichte te vertrekken muik e den de bestellen weer liek deur t verkeerde glas in ainmaal achterover te sloagen en noatied dat wat besteld was te brengen.

Zien beste stee om drank te bewoaren was t opkoamertje onder zien berre. Woar zol je ook aans de laifde het beste waarm hollen kinnen... „Men mout dit edele vocht aaltied makkelk veur de greep hebben”, zee e den. In de gaange ston op n schroage n jenevervat. Doar het aine, dij op n mörn vroug in t kefee kwam, ons kastelaain ais laankoet noast liggen zain. Tapkroantje vlak boven zien mond luip nog, mit n hail dun stroaltje. Zó doen was e, dat, en dit wazzen loater zien aigen woorden, „de muggen kon je d aaner mörn dood bie mie op berre liggen zain”.

Meloantje is, schaande genog om zeggen te mouten, op n

MIT VOUTEN OP

Hou de wuir m

beroerde menaaijer aan zien enne komen. Hai kon hailendal nait mit zien vraauw overweg (kinnen ie t joe veurstellen?) en dij baaident haren nander din ook voak genog te pakken. Dou ze weer ais duchteg roezie haren, zee e vergreld: „Vraauw, k hang mie op!” „Taauw ligt in de peerdekrubbe”, zee t olske vot. En verdold: even noatied, s middoags om twaalf uur, hong ons kastelaain dood aan n baalke in zien deurrid. Foi toch!

t Haile dörp luip der achter, dou ze hom noar t kerkhof brocht hebben. Noasten haar e wiedernait en doarom mouten der nait veul netuurlijke troanen bie valen wezen. Noa de begravenis binnen der wel hail wat lu in t staarfhoes te laande komen, woar ze vrij verteren haren. Doarbie binnen hail wat gloaskes kop en kont òfbeten. Nait zunder oetwaarken: het wuir n hail mooie ruirege begravenisoavend. t Was allenneg mor wät begrodelk, dat Meloantje t zulm nait meer mitmoaken kon...

Toch bin der in dij zulfde jachtwaaide hail wat wieze besloeten nomen, houveul lol wie doar ook had hebben. De lienen in ons dörpsleven wuiren doar bepaald, tittend in haalve-moanstoultjes, mit vouten op ringe van n grode kolomkaggel. Zo is doar de joaren deur vergoaderd deur lu, dij aaltied de zulfden wazzen en nander van hoaver tot görte kennen deden. Dou haar je in t dörp ook ja nog t idee, dat je ain grode femelie wazzen, dij mit dezulfde preblemen te stellen haren.

Ieder zoaterdagmörn wuir

P RINGE VAN KOLOMKAGGEL IN HEINS HÖRNTJE

e laifde bedreven nit de wedevraauw

...der het zok wat ôfspeuld in de hörn tussen d olle schoule en kerke...

hier boerenlainbank hollen, n soort van veur-sociëteit zeg mor. Deurnander was men rejoal in t oetgeven van rondjes. Fris wuir der nait tapt. De kassier zat in Geertje Muis' koamer en jachtwaaide was de wachtkoamer. As aine zien zoaken doan haar, gong e nait vot op hoes ôf, mor bleef e n zetje 'noaproaten' in de wachtkoamer. Dat kostte geld en de kniepstuffers, dij t begroodde om te betoalen, wachtten laiver in de kolle gaange heur beurt ôf.

Doar heurde ons Maaie op n zoaterdagmörn ook bie, bie dij

kniepstuffers. Net dou e doar zo tegen mure aan hong, kreeg ons kastelaain tieden, dat e de eerste pries, twij peerden, op de Scheemder peerdelötten wonnen haar. Dat gaf mie le-waai ôf! Doar mos ja wat noa komen en joa hur, prieswinnoar zee vot rejoalweg: „Ie kriegen van mie aaltemoal n rondje. Joa, ook de kassier en dij in de gaange stait te wachten. En ik schenk joe t zulfde in t glas as wat ie aans ook wend binnen te drinken”.

Der gong vot n "Hoera!" op. Dat was mie nog ais mannen-toal! Veurzitter van Boeren-

lainbaanke zag der zulfz aanlaaiden in t woord te nemen en oet noam van ale leden kaste-laain te bedanken veur zien rejoale „geste”. De vouten trappelden, dou e oetsproken was, en elkain stötte aan. Alleneg de wachtende in de gaange keek roar op, dou e zien glaske achterover slug. Gain wonder: kastelaain haar hom der regenwotter in doan. Dat haar dij aigenste Meloantje vrouger vast nait woagen duurd...

(ik dou joe der aankom weke nog mor aine in)